

Verwachtingen en acceptatie

Alles wat we hebben is een geschenk van god. Als we het erkennen als een geschenk ontstaat er dankbaarheid; als we het niet erkennen als een geschenk leven we in ondankbaarheid. En ondankbaar zijn is onreligieus zijn, dankbaar zijn is religieus zijn. Religie heeft niets te maken met kerken en tempels en rituelen en zo. Het heeft iets te maken met dankbaarheid. Het is in wezen dankbaarheid die de basis is van ware religie.

Kijk naar binnen, kijk naar buiten, en overal, op duizenden manieren, zul je de genade van god over je heen zien komen. Blijf er niet blind voor. Word er gevoeliger voor. Geheel gevoelig zijn is alles wat er in meditatie is. Meditatie betekent je openstellen, gevoelig worden, ontvankelijk, de dingen zien zoals ze zijn. En dan begint men op natuurlijke wijze een enorme dankbaarheid te voelen opkomen, vanuit elke porie van zijn ziel, geest, lichaam, vanuit zijn totaliteit. Dat moment is het moment van transformatie.

Iedereen wordt gelijkelijk door god begunstigd. Er is geen partijdigheid in het bestaan. Het bestaan is absoluut onpartijdig. Maar dat betekent niet dat het koud is. Het is heel warm, liefdevol, beschermend, zorgzaam. Maar wij staan niet open voor die warmte, wij zijn gesloten. Het probleem ligt bij ons, niet bij het bestaan. Vandaar dat de hele inspanning door de eeuwen heen één is geweest: om mensen te helpen zich open te stellen zodat zij kunnen communiceren met de sterren en de wolken en de zon en de maan -- want deze totaliteit is wat god is. Er is geen andere god dan dit bestaan. En tenzij je open bent, onbevreesd open, zul je je nooit bewust worden van wat je mist. Je mist het leven, je mist de liefde, je mist de waarheid.

God is de beschermer. We zijn geen wezen, we zijn niet onzeker, maar we maken ons onnodig zorgen over zekerheid, veiligheid, en we maken ons zoveel zorgen dat we de vreugde van het leven gaan missen. De hele energie wordt omgezet in zorgen maken. In plaats van een feest te worden, wordt het ellende, angst. Een van de meest fundamentele dingen om te begrijpen is dat we beschermd zijn. We hoeven ons geen zorgen te maken, we hoeven er niet eens aan te denken. Dan wordt de hele energie beschikbaar. En vol energie zijn is vol vreugde zijn.

William Blake heeft gelijk, hij zegt 'energie is verrukking'. Dat is een groot inzicht. Hij is een van de meest inzichtvolle personen die het Westen heeft voortgebracht. Zijn woorden zijn zeer pregnant. Gewoon vol energie zijn zonder enige reden, overvloeien van energie, men voelt zich gezegend. Maar onze hele energie gaat zitten in zorgen maken: we creëren duizend en één zorgen. We creëren onze eigen vijanden, en dan worden die vijanden parasieten. Laat in één klap het zorgen maken vallen, laat alle angst en bezorgdheid vallen. Dat is het begin van sannyas: alles aan god overlaten. Als hij voor het hele bestaan kan zorgen, kan hij ook voor jou zorgen. En dan leeft men een zorgeloos leven.

Een van de belangrijkste dingen om te begrijpen is dat alles wat we kunnen doen heel klein is, nietig, kortstondig. Het kan niet blijven duren. Het is als een zandkasteel, of als papieren bootjes: je kunt er mee spelen, maar ze kunnen je niet naar de andere oever brengen. De handen van de mens zijn klein. Hij moet leren afhankelijk te zijn, te vertrouwen op, te vertrouwen op God. Alles wat groot is, is altijd een goddelijk geschenk: liefde, schoonheid, gelukzaligheid, waarheid, vrijheid - ze komen allemaal naar ons toe. We moeten aan de ontvangende kant staan, we moeten nederig zijn, ontvankelijk, open, verwelkomend.

Alles gebeurt vanzelf. We hoeven ons nergens zorgen over te maken -- het hele universum loopt zo gesmeerd. Als je de prachtige harmonie ziet, moet je alle zorgen laten vallen. Er is geen reden om bezorgd te zijn. Er gaat nooit iets mis, alles is altijd goed. Ja, soms hebben we het gevoel dat er dingen verkeerd gaan. Dat gevoel komt omdat we een bepaald idee hebben van hoe de dingen zouden moeten gaan. Als ze niet volgens dat idee verlopen voelen we ons ellendig. Laat dat idee vallen en dan is alles helemaal goed. Als je niet een bepaald idee hebt van hoe de dingen zouden moeten zijn, dan is alles zoals het is en begin je te leven in dat wat is. Dat is Zen. Het lijkt gewoon omdat we grote idealen hebben gecreëerd over hoe het leven zou moeten zijn. We creëren al onze frustraties door verwachtingen te scheppen. Laat alle verwachtingen vallen, en frustraties verdwijnen als schaduwen alsof ze er nooit geweest zijn, als dromen. En om zonder verwachtingen en zonder frustraties te zijn, is om echt levend te zijn, volledig levend, totaal levend.

In zekere zin is iedereen een krijger. Of je vecht voor je eigen ego of je vecht voor God, niet voor je eigen ego. Dat is het enige verschil tussen de zondaar en de heilige. De zondaar vecht voor zijn eigen ego, de heilige vecht voor god; hij heeft geen eigen ego. Hij is de strijder van god, hij is slechts een voertuig, een medium. Hij staat toe dat God bezit van hem neemt. Hij laat alles, geeft alles over aan god. Hij leeft in een let-go. Zijn enige gebed is 'Uw koninkrijk kome, Uw wil geschiede'. Laat dat je pad zijn: een strijder voor god worden. Dat is wat een sannyasin is, een strijder voor god. Vechten voor het ego is gedoemd te mislukken omdat het ego vals is en de strijd dwaas is. Je vecht voor iets dat in de eerste plaats niet bestaat. Vechten voor god is enorm mooi en het is gedoemd te slagen.

Een van de grote mystici van de Upanishadas heeft gezegd 'Satyameva jayate' -- de waarheid is gedoemd te winnen. De waarheid wint. Er is geen mogelijkheid dat het faalt, het is onmogelijk. Het ligt niet in de aard der dingen dat de waarheid kan falen. De waarheid is altijd overwinnaar. Met god zijn is met de waarheid zijn, met god zijn is in harmonie zijn met het geheel. En dan is er geen nederlaag, geen mislukking, geen frustratie. Wees een wolk, een wolk is absoluut vrij, aan niets gebonden. De hele hemel behoort haar toe. En ze is zo vrij dat ze geen bestemmingen heeft, want bestemmingen worden ook een gebondenheid: je moet alleen in een bepaalde richting gaan, je kunt niet in andere richtingen gaan. De wolk is volkomen vrij, ze kan overal naartoe gaan; er is geen bestemming, er is geen lot.

En de wolk is zo vrij om de eenvoudige reden dat hij bestaat in een let-go. Zij laat zich door de winden meevoeren waarheen het geheel haar wil, zij heeft geen eigen wil. Hij is ook vrij van zijn eigen wil, vrij van zijn ego. Het is altijd beschikbaar. Als de winden naar het Oosten gaan, gaat het

naar het Oosten evenzeer als het naar het Westen gaat. Het heeft geen voorkeur, geen keuze. Zijn bestaan is dat van keuzeloosheid. En dat is precies wat een sannyasin moet zijn: een wolk.

Osho, Fingers Pointing to the Moon # 6